

**Náčelník
Vojenské kanceláře prezidenta republiky**

V Praze dne 21. června 2018
Počet listů: 3

Sdružení pro republiku – Republikánská strana
Čech, Moravy a Slezska
Pekařská 490/11

779 00 O l o m o u c

Vážený pánové,

z pověření prezidenta republiky opět reaguji na váš další dopis ze dne 28. dubna 2018 vztahující se k pravomocem pana prezidenta jako vrchního velitele ozbrojených sil i dalším záležitostem.

Co se týká vztahu Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) a ostatních právních předpisů, především zákonů, máte skutečně pravdu v tom, že právní síla Ústavy je vyšší, avšak nemůže, vzhledem ke svému charakteru, fungovat jen sama o sobě.

Pokud se podíváme na jiná ustanovení Ústavy, zjistíme, že prezident republiky např. jmenuje a povyšuje generály [čl. 63 odst. 1 písm. g)] či jmenuje soudce [čl. 63 odst. 1 písm. i)]. V obou zmíněných, ale i mnoha dalších případech však pan prezident nemá oprávnění realizovat tyto pravomoci delegované mu Ústavou svévolně a pouze dle vlastního uvážení, ale je, stejně jako další orgány a instituce, vázán nutností dodržet postupy stanovené „prováděcími“ zákony (např. aktu jmenování generálů nebo soudců musí vždy předcházet návrh vlády). S pravomocí vrchního velitele ozbrojených sil je to tudíž obdobné – v Ústavě je definována a návazné právní předpisy ji dále konkretizují, jak jsem vás již informoval dříve.

V této souvislosti bych se chtěl vyjádřit k vašemu tvrzení, že předmětnou pravomoc prezidenta republiky relativizují či zpochybňují odkazem na „neurčité historické tradice“. Můj názor, který jsem Vám popsal ve svém dopise ze dne 27. června 2017, však zcela koresponduje s oficiálními výklady Ústavy zpracovanými renomovanými ústavními právníky, mnohdy i jejími spolutvárci. Ti např. uvádějí, že funkce prezidenta republiky jako vrchního velitele ozbrojených sil je jakýmsi reliktem monarchistických tradic válek řízených panovníky. Na základě jimi publikovaných komentářů je totiž skutečný vliv prezidenta na

Armádu České republiky jako hlavní složku ozbrojených sil poměrně malý a má především symbolickou úlohu. Podle těchto odborníků na Ústavu dále vrchní velení ozbrojeným silám nezahrnuje jejich řízení ve všech možných aspektech, neboť např. v otázkách obranné a bezpečnostní politiky je dána obecná působnost vlády, jejíž opatření v těchto oblastech zavazují i prezidenta republiky.

K vaší další otázce ohledně zásadních rozhodnutí v případě stavu ohrožení státu či válečného stavu uvádím, že ta jsou především v kompetenci Parlamentu České republiky, popřípadě vlády – viz čl. 7 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, a čl. 43 odst. 1 Ústavy.

Právní řád České republiky přisuzuje prezidentu republiky v těchto závažných krizových situacích víceméně jen jednu důležitější roli, a to nařídít mobilizaci za válečného stavu a po jeho ukončení následnou demobilizaci, obojí ovšem pouze na návrh vlády [§ 23 zákona č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon), ve znění pozdějších předpisů].

Pan prezident dále může za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu vyzvat vojáky v záloze, kteří jsou v zahraničí, aby vstoupili do ozbrojených sil spojeneckého státu, na jehož území se nacházejí nebo do něhož se mohou dostat (§ 34 odst. 5 branného zákona). Dnem účinnosti vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu též pozbývají platnosti prezidentem dříve udělené souhlasy se vstupem občanů České republiky do ozbrojených sil jiných států (§ 34 odst. 3 branného zákona).

Závěrem této části ještě pro úplnost dodávám, že po dobu stavu ohrožení státu nebo válečného stavu nemá prezident republiky právo vetovat zákony přijaté v tzv. zkráceném jednání (čl. 8 odst. 3 ústavního zákona č. 110/1998 Sb.).

K Vaším navazujícím dotazům týkajícím se incidentu ve volební místnosti, kde pan prezident prováděl volbu, uvádím, že celá tato záležitost byla příslušnými orgány řádně prošetřena s následujícími výsledky:

V předmětné volební místnosti a v jejím bezprostředním okolí došlo k provedení pyrotechnické kontroly za pomoci speciálně vycvičeného psa. Již takto prověřené prostory střežili přidělení policisté. Po otevření volební místnosti pro veřejnost byla realizována bezpečnostní prohlídka všech osob a zavazadel podle ustanovení § 49 odst. 2 písm. b) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

Před příchodem chráněné osoby došlo též ke kontrole novinářských průkazů přítomných zástupců sdělovacích prostředků, jímž se prokázala i aktivistka hnutí „Femen“.

V této souvislosti je třeba zmínit, že volební místnost není možné uzavřít na dobu, kdy zde hlasuje pan prezident, neboť se jedná o veřejně přístupný prostor. Navíc na základě ustanovení § 43 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých

zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), za pořádek ve volební místnosti a jejím bezprostředním okolí odpovídá předseda okrskové volební komise, popř. zvláštní okrskové volební komise, a jeho pokyny k zachování pořádku v průběhu hlasování v souladu se zákonem jsou závazné pro všechny přítomné.

Lze tedy konstatovat, že inkriminovaný incident se zmíněnou aktivistkou byl zasahujícími policisty vyřešen profesionálně a zcela v mezích jejich oprávnění stanovených právním řádem České republiky. Následující postup vůči jmenované ze strany všech zainteresovaných orgánů činných v trestním řízení, včetně nezávislého soudu, mi nepřísluší jakkoli komentovat či hodnotit.

Vážení pánové, vzhledem k tomu, že dle mého názoru již opravdu není k výše uvedeným skutečnostem co dalšího doplnit, považujte, prosím, tuto mou v pořadí třetí odpověď za konečné vyřízení všech vašich předchozích podání.

S pozdravem

generálmajor Ing. Jan Kaše, MSc.

